

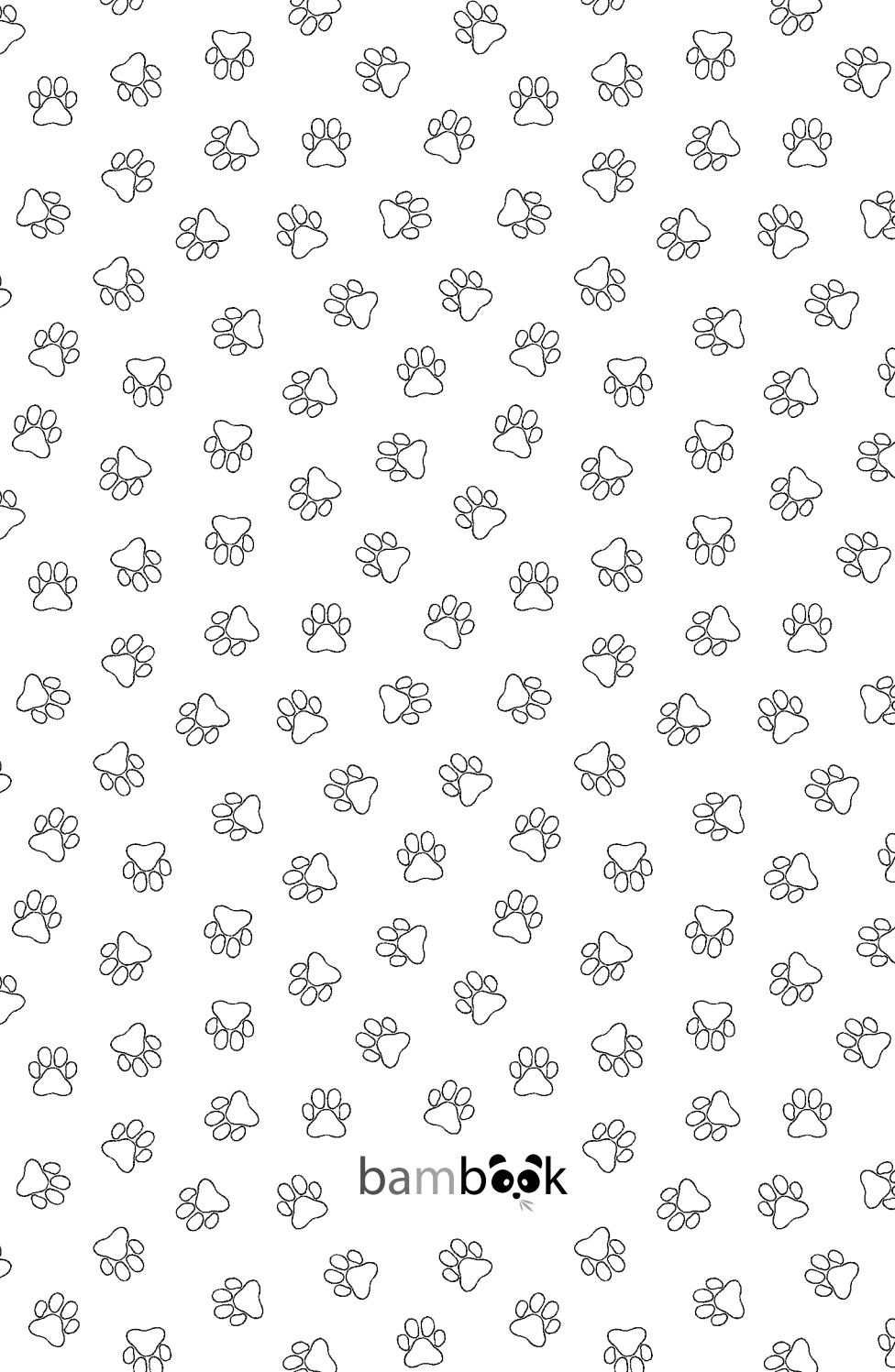
Zázračné štěňátko

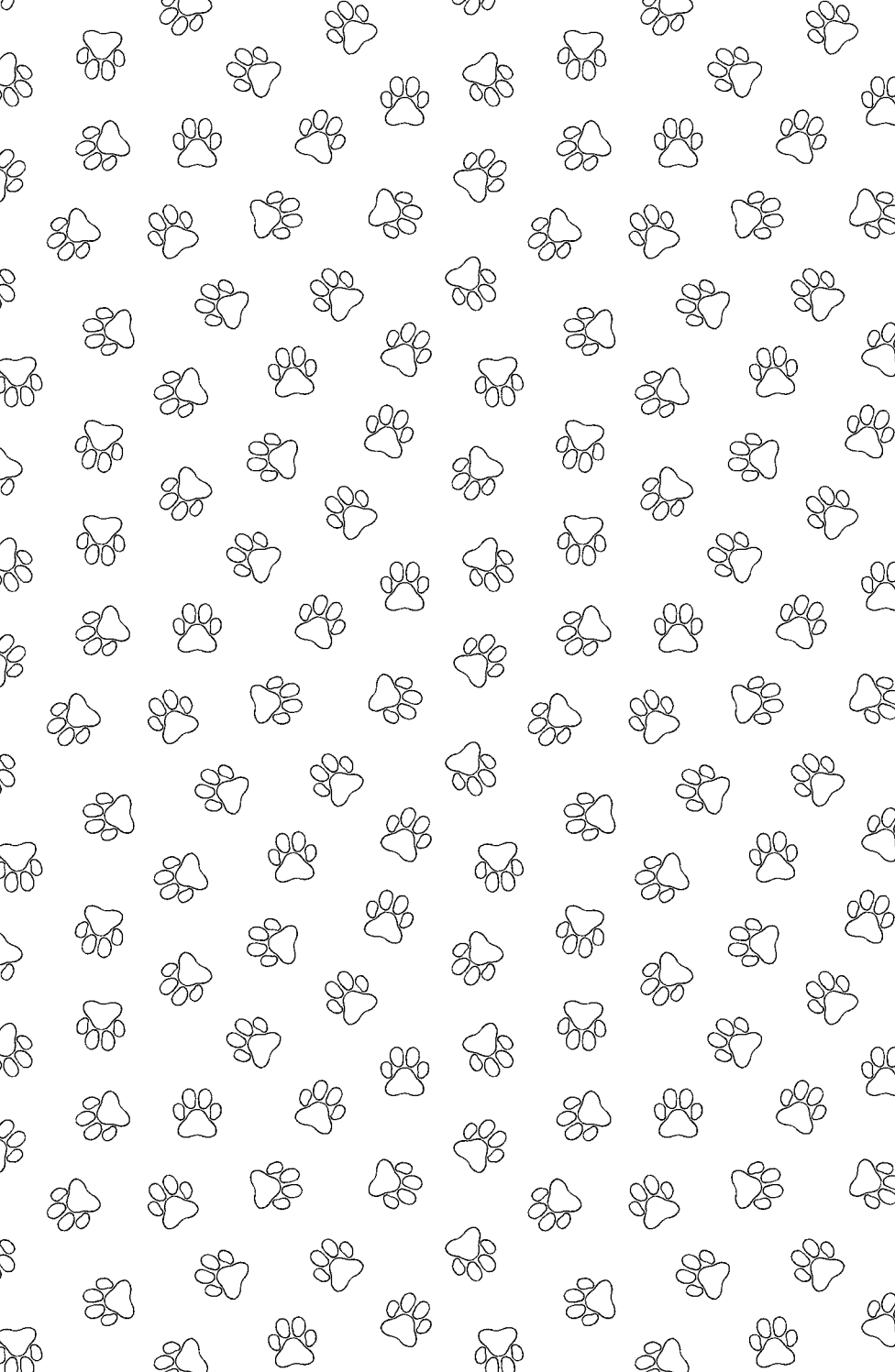
NEJLEPŠÍ HRAČKA

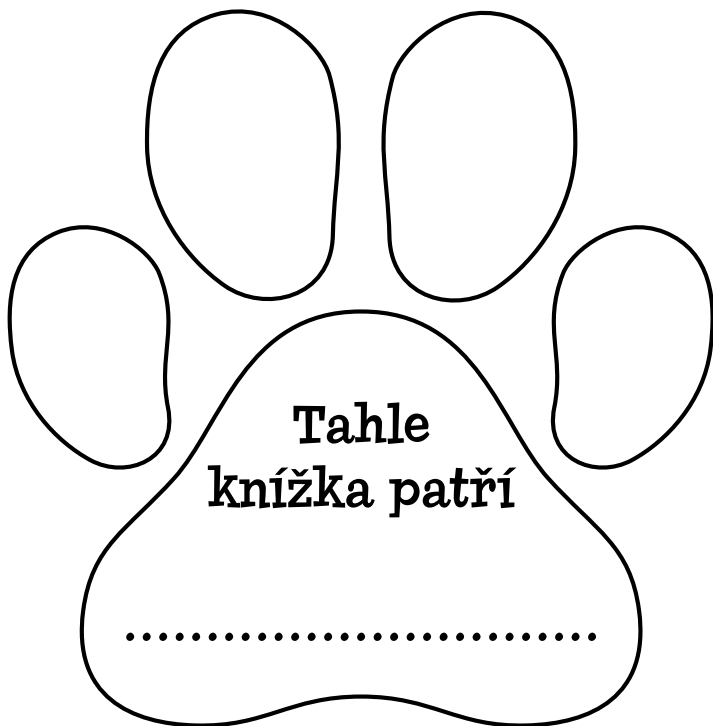
✧ Hayley Dazeová ✧

bambóok

bamb**o**ok

**Tahle
knížka patří**

.....

Zázračné
štěňátko

NEJLEPŠÍ HRAČKA

Zázračné
štěňátko

NEJLEPŠÍ HRAČKA

Hayley Dazeová

**Pro Erika a Janice,
nejlepší kamarády a sousedy**

Šmudlík, malé štěňátko, kouzlení má rád,
s Rozárkou a Jendou chodívá si hrát,
v kalužích si hopsají, co je nuda, neznají.

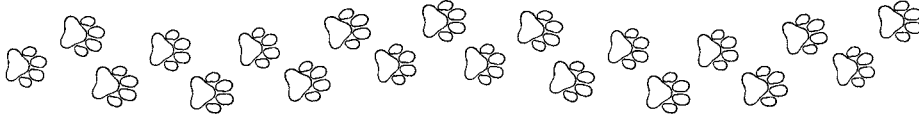
Na dobrodružství velká vypraví se hned,
s nezbedníkem malým objevují svět,
je to prima štěňátko, poznáte ho zakrátko!

Obsah

První kapitola Překvapení z truhly	 13
Druhá kapitola Štěňátko a profesor	 25
Třetí kapitola Přísně tajné vynálezy	 37
Čtvrtá kapitola Megasuperácký hvězdopal	 47
Pátá kapitola Trampoty s hračkami	 57
Šestá kapitola Superskvělostní nová hračka	 67
Sedmá kapitola Soutěž o nejlepší hračku	 79
Osmá kapitola Opravdová radost	 89

První kapitola

Překvapení z truhly

„Podívej se na všechny ty hračky!“ zvolala Rozárka. Byla právě se svým bratrancem Jendou v dědečkově obývacím pokoji a prohlíželi si starou dřevěnou truhlu přetékanou hračkami. V bedně se skrývala spousta modelů vláček a letadel, autíček a míčů. Byly to

hračky, se kterými si jejich dědeček hrál jako malý kluk.

„Co myslíš, že je tohle?“ zeptal se Jenda, narovnal si brýle a ukázal na lesklou červenozelenou věc.

„Tak se na to koukneme,“ rozhodla Rozárka a ponořila se do bedny tak hluboko, že jí ven čouhaly jen paty. Odsunula stranou dřevěný nákladák, tank a ještě několik kovových autíček, která se jí skoro zamotala do copánků. Pak popadla červenozelenou hračku a podala ji Jendovi.

„To je vláček na klíček!“ vykřikl Jenda a oči se mu rozzářily radostí. Vláček měl vepředu lokomotivu a za ní tři vagony.

„Vyjíždí ve čtvrt na tři z hlavního nádraží,“ prohlásila Rozárka, „a Běda jede navštívit Lupínka!“ Běda byl Rozárčin plyšový ptakopysk. Byl celý hnědý, měl dlouhé chlupaté tělo, čtyři

obrovské tlapy a rozplácnutý zobák jako kachna. Rozárčina maminka mu musela přišít nový růžový ocásek, ten původní se totiž utřhl, když se děti o hračku přetahovaly.

Rozárka posadila Bědu do vagonku, Jenda natáhl klíček a postavil vláček na koberec. Mašinka supěla obývánkem za Jendovým robotem Lupínkem.

„Ty ale frčíš, Bědo!“ povzbuzovala ptakopyska Rozárka.

Klapity klap, klapity klap.

Vláček narazil do nohy stolu a zastavil se, ale klapání neustávalo.

Klapity klap, klapity klap.

Rozárka vzrušeně vyskočila. „Prší!“ vykřikla a utíkala se podívat, jak dešťové

kapky bubnují do oken. Rozárka se uvnitř chvěla vzrušením. Když naposledy takhle přšelo, objevil se jejich psí kamarád Šmudlík a spolu s Jendou je vzal na úžasné kouzelné dobrodružství!

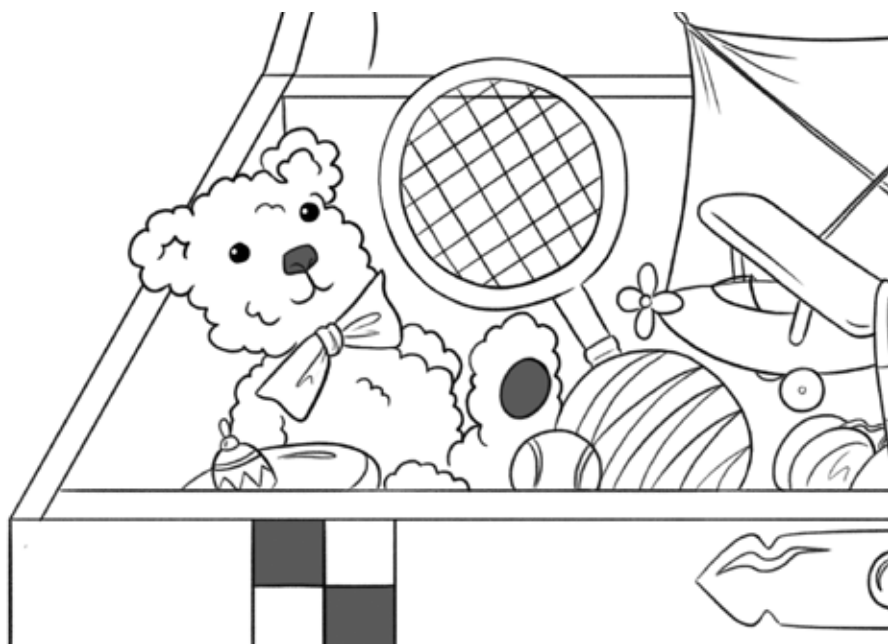
Zadní dveře se rozletěly dokořán a s hlasitým prásknutím se zastavily o kuchyňskou desku. Do místnosti vtrhlo chlupaté tornádo, smetlo vláček, Lupínka i Běďu, potom skočilo rovnou do bedny s hračkami a s rachotem – *bum, bác* – na nich přistálo.

„Šmudlík!“ vykřikla Rozárka a radostí zatleskala.

Děti nahlédly do bedny, ze které na ně koukalo malé štěňátko. Vyplazovalo růžový jazýček a vesele vrtělo ocáskem.

Jenda poplácal Šmudlíka po hlavičce.
„Úplně jsem zapomněl, jaký je to
nezbeda!“

„Podívej se na něj, předstírá, že je
taky hračka!“ smála se Rozárka a vzala
pejska do náruče. „Je stejně roztomilý
jako Běďa.“

Zázračné štěňátko

„Haf! Haf!“ zaštěkal Šmudlík na souhlas. Potom se protáhl, prosvištěl pokojem i kuchyní a vyběhl na zahradu do deště.

„Honem!“ zavolala vzrušeně Rozárka. Děti pospíchaly ven za štěňátkem.

